

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران یک‌شنبه ۳ آبان ۱۴۰۵ - ۱۴ جمادی‌الاول ۱۴۴۸ سال بیست‌وهشتم - شماره ۷۷۲۹ - ۱۲ صفحه قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

رهبر معظم انقلاب

در دیدار رئیس قوه قضائیه تأکید کردند

افزایش سرمایه‌ا اجتماعی نظام از طریق گسترش عدالت و مبارزه با فساد

صفحه ۲

یادداشت سیاسی
حمیدرضا شاه‌نظری

ایران فرسودگی هژمون امریکا را افشا کرد

جنگ علیه ایران، قدرت واقعی ایران و امریکا را آشکارسازی کرد. سان ترو معروف‌ترین استراتژیست کلاسیک در کتاب «هنر جنگ» جمله‌ای دارد که شاید مهم‌ترین آموزه او باشد: «برترین هنر جنگ، شکست دادن دشمن بدون جنگیدن است.» امریکا طی قریب به نیم قرن دشمنی و استفاده از همه ابزارها و روش‌های دشمنی در تقابل با ایران به علت عظمت مردم ایران و رهبری الهی انقلاب اسلامی نتوانست این آموزه را محقق کند| **صفحه ۲**

یادداشت سیاسی
مصطفی قربانی

اعتراضات اروپا و ابطال شرق‌شناسی غربی‌ها

نکته مهم در ارتباط با تصویرسازی غربی‌ها از شرق و انسان شرقی آن است که در طول زمان، این تصویرسازی به یک گفتمان تبدیل شده است که طی آن، شرقی وحشی و غیرمتمدن بر ساخته شد و دگر غرب قرار گرفت. بنابراین، شرق به ابزاری برای خودفهمی، اتقان هویتی و تثبیت غرب اصالت و برتری غرب به صورت آرمانی تصویر شد. بنابراین، جوامع شرقی، جوامعی تصور شدند که اولاً ناتوان از شناخت قواعد و مسیر توسعه خود هستند و ثانیاً لاجرم باید تاریخ و آینده خود را بر اساس تاریخ تحولات غرب توضیح داده و ترسیم کنند. بر همین اساس، تقلید از غرب، نه تنها سرنوشת محتوم جوامع شرقی، بلکه حتی نسخه مطلوبی برای آن‌ها محسوب می‌شود | **صفحه ۲**

یادداشت حوادث
محمدرضا سوری

رانندگی کودکان ممنوع

بارها در خبرها می‌خوانیم یا می‌بینیم پلیس راه‌پور اس از دیدن کودکانی که اقدام به رانندگی با وسایل نقلیه از جمله ترلی، اتوبوس یا خودرو می‌کنند، وسیله نقلیه را متوقف و اعمال قانون می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد، از آنجا که کودکان از لحاظ جسمانی و عقلی قادر به انجام اقداماتی نیستند تا بتوانند به درستی خودرو را کنترل کنند، در شرایط حاد مرتکب تصادف شده و در نتیجه آن موجب وارد آمدن خسارت‌های مختلف از جمله مرگ، معلولیت و زخمی شدن طرف مقابل می‌شود | **صفحه ۱۰**

یادداشت ورزشی
فریدون حسن آخبرنگار گروه اقتصادی

«آسانی»

برای استقلال سخت‌شد!

ماجرای یاسر آسانی و قرارداد او با استقلال بار دیگر فقدان کارشناسان آشنا با مسائل حقوقی فوتبال در باشگاه‌ها و حتی فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ را به رخ می‌کشد. کارشناسی که حضورشان ومشاوره‌های درستی که می‌توانند در مواقع حساس بدهند، باعث می‌شود چنین مسائلی به جای تبدیل شدن به معضل بزرگ به راحتی حل و فصل شوند. باشگاه استقلال امروز خودخواسته و از سر بی توجهی و چهل بابت ندانستن قانون در گردابی گرفتار شده که شاید فقط یک معجزه بتواند آنها را نجات دهد. استقلال حالا با یک اشتباه مدیریتی یا شاید یک شیطنت داخلی در مسیری سخت قرار گرفته است. مسیری که باید منتظر ماند و دید در پایان آن مراجع قانونی چه تصمیمی خواهند گرفت | **صفحه ۹**

سرمقاله

تغییر محاسبات دشمن راه خروج از «نه جنگ نه صلح»

● رحیم زباده‌علی |دبیر گروه سیاسی

رئیس جمهور روز گذشته و در آیین آغاز سرشماری نفوس و مسکن، با تأکید بر اینکه بایداز وضعیت «نه جنگ، نه صلح»خارج شویم تابتوانیم در محیطی شفاف و قابل پیش‌بینی برنامه‌ریزی کنیم، گفته است: «در بالاکلیفی نمی‌توان برنامه‌ریزی کرد. بنابراین، ضرورت دارد از ابهام خارج شویم، از همین‌رو، رهبر شهید دستور دادند که بروید و کار را تمام کنید. اما این نامردها قاعده را به هم زدند. ولی باز هم معتقدم باید برویم و از وضعیت نه جنگ، نه صلح خارج شویم.» این سخنان رئیس جمهور کلمه حقی است که اگر درست فهم نشود، ممکن است به بیراهه برود. سخنان دکتر پزشکیان درباره ضرورت خروج کشور از وضعیت نه جنگ و نه صلح، یک پرسش اساسی پیش روی سیاست خارجی و مدیریت داخلی کشور قرار می‌دهد: با دشمنی که نه به توافقات خود پایبند است، نه از تشدید تحریم‌ها و اقدامات نظامی دست می‌کشد و نه پنهان می‌کند که به‌دنبال نابودی ایران است، چگونه می‌توان به راه‌حلی پایدار رسید.

اصل خروج از وضعیت فرسایشی نه جنگ نه صلح، گزاره‌ای قابل تأمل است، اما مسئله اصلی، نه ضرورت پایان دادن به این وضعیت، که چگونگی تحقق آن است. مصالحه در روابط بین‌الملل، هنگامی می‌تواند به حل‌وفصل اختلافات منجر شود که طرفین، دست‌کم به حداقلی از قواعد مشترک، تعهدات متقابل و هزینه‌های نقض توافقی پایبند باشند. مسئله ایران با امریکا، صرفاً اختلاف بر سر چند موضوع مشخص نیست؛ مسئله، تنازع هویتی با سابقه‌ای طولانی از خصومت، تحریم، فشار و بی‌اعتمادی است که در تجربه مذاکرات هسته‌ای نیز خود را نشان داده است. خروج امریکا از برجام، با وجود تعهدات پذیرفته‌شده و تداوم سیاست فشار، این پرسش را جدی‌تر کرده که اتکالی مجدد به مذاکره، بدون تغییر محاسبات طرف مقابل، تا چه اندازه می‌تواند منافع ملی ایران را تأمین کند. آیا با دشمنی

که از روز نخست فعالیت دولت دکتر پزشکیان، هم‌زمان با تشدید فشارهای اقتصادی، مسیر اقدامات خصمانه را دنبال کرده و حتی در میانه روندهای دیپلماتیک به اقدام نظامی روی آورد، می‌توان به مصالحه شرافتمندانه فکر کرد؟ مذاکره البته ابزار سیاست خارجی است، نه هدفی مستقل از امنیت، استقلال و منافع ملی و صدا البته ارزش آن نیز به نتیجه‌ای بستگی دارد که در عمل برای کشور به همراه می‌آورد.

تردید وجود ندارد که تداوم وضعیت نه جنگ نه صلح، می‌تواند به فرسایش ظرفیت‌های اقتصادی، اجتماعی و مدیریتی کشور منجر شود. از این‌رو، پایان دادن به وضعیت فرسایشی، یک ضرورت راهبردی است. اما آیا هر توافقی می‌تواند این وضعیت را پایان دهد؟ اگر مصالحه به معنای عقب‌نشینی یک‌طرفه در برابر فشار باشد، بدون آنکه طرف مقابل از تهدید، تحریم و مداخله دست بردارد، نتیجه نه پایان بحران، که انتقال آن به مرحله‌ای دیگر خواهد بود. بنابراین، پرسش اساسی این نیست که مذاکره بکنیم یا نکنیم، بلکه این است که چگونه می‌توان مذاکره را از موقعیتی مبتنی بر فشار یک‌طرفه، به فرایندی متکی بر منافع متقابل و تضمین‌های عملی تبدیل کرد.

جمهوری اسلامی ایران در دهه‌های گذشته، تجربه‌های متعددی از مذاکره و توافق داشته است. این تجربه‌ها نشان می‌دهد که دیپلماسی، حتی در دشوارترین شرایط،

خروج از «نه جنگ نه صلح» بامذاکره نمی‌شود

علی علوی

رئیس جمهور دی‌روز گفت – و برای بار چندم نیز یادآور شد – که خروج از وضعیت «نه جنگ نه صلح» خواسته‌ی رهبر شهید بوده است. سپس تأکید کرد که «باید برویم و از این وضعیت خارج شویم، هر طور شده». تا این جای کار به نظر می‌رسد رئیس جمهور منظورش از «برویم»، رفتن به سمت مذاکره است، وگرنه کجا دیگر باید برویم؟! فرض کنید این «برویم» اشاره به مکان و زمان نباشد، بلکه منظور اقدام و اراده باشد، باز این پرسش مطرح است که خب چه باید بکنیم؟ برای همین در مرتبه‌ی نخست این به ذهن می‌رسد که منظور ایشان «مذاکره» با امریکاست. ولی ایشان بلافاصله می‌گوید: «ما در حال گفت‌وگو بودیم نامردها [امریکایی‌ها] همه چیز را به هم زدند». پس می‌شود نتیجه گرفت که منظور ایشان «مذاکره برای خروج از وضعیت نه جنگ نه صلح» نیست چون خود ایشان تصریح دارد که «نامردها» همه چیز را به هم زدند. از طرفی رئیس جمهور در هفته‌های اخیر بارها در سخنرانی و حتی در دیدار با یوتین گفت که ما «سه‌بار» مذاکره کردیم و در هر سه‌بار «حین مذاکره» به ما حمله کردند. پس می‌توان قطعاً گفت رئیس جمهور می‌داند که راه خروج از این وضعیت «مذاکره» نیست. پس کجا باید «برویم» و چه باید بکنیم؟ اگر منظور همان مذاکره باشد، یعنی آیا نامردها، مرد شده‌اند؟! و اگر منظور «جهت‌دهی علمی و جهادی به مقاومت اقتصادی» و «جنگی کردن شرایط اقتصادی» است، که این «باید برویم» مخاطبش مدیران دولت می‌شوند.

اتفاقاً دی‌روز رئیس قوه‌ی قضائیه نیز در دیدار با اقتصادهای گفت که «آمادگی شرایط جنگی در کشور به‌وجود نیامده است و بسیاری از اقدامات متناسب با زمان جنگ نیست». به‌نظر می‌رسد بهترین کار برای خروج از وضعیت «نه جنگ نه صلح» همین مقاومت علمی و دقیق است، نه چیز دیگر. فحواً سخن رئیس جمهور اگر چه اشاره‌ی مستقیم به این ندارد و ظاهرش به «مذاکره» می‌خورد ولی باطن و روح سخن ایشان چیز دیگری است. با توجه به ناامیدی‌های مکرر ایشان از مذاکره و از جمله در همین سخنرانی که تنها یک جمله بعد از جمله‌ی «باید برویم و از این وضعیت خارج شویم»، گفتند: «نامردها از مذاکره خارج شدند»، می‌توان حدس زد ایشان قلباً هم به مذاکره‌ی جدید امید و اعتمادی ندارد. سخن ایشان را می‌توان نوعی مطالبه‌ی کلی از آحاد نهادها و قوا و مردم دانست که در هر طریق ممکن‌ی که بتوان وضعیت فعلی را کنار گذاشت، گام بردارند.

عجیب آن که برخی در همین فرصت شروع به تخطئه‌ی مقاومت ملت ایران کردند. البته با ژست ملت‌دوستی و وطن‌دوستی و حتی تمجید از مقاومت. مثلاً نوشتند که «می‌توان از مقاومت و تاب‌آوری ملی سخن گفت و نسبت به رنج معیشتی مردم بی تفاوت بود. ایران باید در برابر فشارها و تهدیدهای خارجی مقاومت کند اما مقاومت بدون پشتوانه‌ی اجتماعی و اقتصادی پایدار نمی‌ماند. تاب‌آوری ملی را نمی‌توان صرفاً از مردم مطالبه کرد؛ دولت موظف است هزینه‌های آن را عادلانه توزیع کند و از معیشت طبقات متوسط و کم‌درآمد حفاظت کند». خب این حرف‌ها را هر چند این روزها افراد زیادی می‌نویسند و همه به لطف هوشواره نویسند و تحلیلگر شده‌اند، ولی در پای‌گودنشستن و لنگش‌کن گفتن است. شاید اگر یک نانوا بی‌ریا به برخی افراد بدهیم نتوانند اداره کنند، ولی برای اداره یک مملکت نسخه می‌نویسند، آن هم از داخل امریکا، به کشورهایی هستند که از عملیات نظامی و اтак‌های در بسته گروه‌های سیاسی و جامعه‌شناسی و حقوق و روان‌شناسی دانشگاه‌ها!

سورپرایز اکتبر ایران در انتظار امریکا

۴ سناریویی که تهران برای رویارویی در جنگ احتمالی تدارک دیده است

■ دونالد ترامپ روز جمعه بار دیگر ایران را به حمله نظامی تهدید کرد و گفت واشینگتن ممکن است «یک خشم حماسی کوچک دیگر» به راه بیندازد. در واشینگتن نشانه‌های آماده‌سازی در حال اکتبر به نقل از مقام‌های ایرانی گزارش داد که فرماندهان در حال بررسی گسترش دامنه اهداف، فراتر از منافع امریکا، به کشورهایی هستند که از عملیات نظامی واشینگتن حمایت می‌کنند | **صفحه ۱۱**

ارتباطی منطقه متغیر است، خود را برای غافلگیر کردن واشینگتن آماده می‌کند. تهران هشدار داده که حمله تازه امریکا می‌تواند با پاسخی گسترده‌تر از واکنش‌های پیشین روبه‌رو شود. روبرتز اوایل اکتبر به نقل از مقام‌های ایرانی گزارش داد که فرماندهان در حال بررسی گسترش دامنه اهداف، فراتر از منافع امریکا، به کشورهایی هستند که از عملیات نظامی واشینگتن حمایت می‌کنند | **صفحه ۱۱**

● بهمن قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

قفسه‌های خالی و صف‌های طولانی گازوئیل در شش کشور اروپایی و به راه افتادن موجی از اعتراضات با محوریت مطالبات اقتصادی و معیشتی، کمک‌های رژیم تروریستی امریکا و صهیونیستی برای مردم اروپاست. جنگی که کیلومترها دورتر، در آب‌های نیلگون خلیج فارس علیه ایران به راه افتاده، اکنون خود را در قلب اروپا نشان می‌دهد

«قفسه‌های خالی»

تاوان اروپا در همراهی با جنگ افروزی امریکا